WIKIPEDIA

Gammel javanesisk

Gammel javanesisk er den eldste fasen av javanesisk som tales av javanesere på øya Java i Indonesia. Språket ble talt i den østlige delen av det sentrale Java og i hele det østlige Java. Gammel javanesisk var et vestlig malayopolynesisk språk og var beslektet med gammel malayisk.

Det eldste eksempelet på skrift på Java er på sanskrit, og finnes i Tarumanegara-inskripsjonen fra år 450. Det eldste kjente eksempelet på javanesisk, er Sukabumi-inskripsjonen, som er datert den 25. mars 804. Inskripsjonen er bevart i form av en kopi som er 120 år yngre, og finnes i distriktet Pare, i Kediri-regentskapet i det østlige Java. Inskripsjonen omhandler konstruksjonen av en dam til en irrigasjonskanal i nærheten av elven Śrī Hariñjing (idag Srinjing). Inskripsjonen er den siste av sitt slag som ble skrevet i pallavaskrift; alle senere eksempler på gammel javanesisk er skrevet med javanesisk skrift.